

Universitätsbibliothek Paderborn

**Ven. Viri Thomæ Malleoli A Kempis, Canonici Regvlaris
Ordinis D. Avgvstini. Opera Omnia**

Thomas <von Kempen>

Dvací, 1625

De exercitijs boni religiosi. XIX

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45790](#)

5. O quantus feruor omnium religiosorum, in principio suæ sanctæ institutionis fuit! O quanta deuotio orationis? quanta simulatio virtutis? quām magna disciplina viguit? quanta reuerentia & obedientia sub regula magistri in omnibus efforuit? Testantur adhuc vestigia derelicta, quod verè viri sancti & perfecti fuerunt; qui tam strenue militantes mundum suppeditauerunt. Iam magnus putatur, si quis transgressor non fuerit; si quis quod accepit, cum patientia tolerare potuerit.

6. O temor & negligentia status nostri, quod tam citò declinamus à pristino feruore; & iam tædet viuere, præ lassitudine & tempore. Utinam in te peccatus non dormiret profectus virtutum, qui multa sapientia exempla vidisti deuotorum.

CAPUT XIX.

De exercitijs boni religiosi.

1. V Ita boni religiosi, omnibus virtutibus pollere debet: ut sit talis interius, qualis videtur hominibus exterius. Et meritorum multo plus debet esse intus, quām quod cernitur foris: Quia inspecto noster est Deus, quem summopere revereri debemus, ubique fuerimus; & tanquam Angeli, in conspectu eius mundi incedere. Omni die renouare debemus propositum nostrum, & ad feruorem nos excitare: quasi hodie primum ad conuersationem venissimus, atque dicere: Adiuua me Deus in bono proposito & sancto seruitio tuo: & da mihi nunc hodie perfecte incipere, quia nihil est, quod haec tenus feci.

*Matth. 5.
Psal. 32. &
Hebr. 4.
Psal. 15.*

2. Secundum propositum nostrum cursus profectus nostri, & multa diligentia opus est bene proficere volenti. Quod si fortiter proponens sepe deficit, quid ille, qui raro aut minus fixè aliquid proponit? Variis tamen modis contingit, desertio propositi nostri, & leuis omissione exercitiorū vix sine aliquo disperdio transit. Iustorum propositum in gratia Dei potius, quām in propria sapientia pendet; in quo & semper confidunt, quicquid arripiunt. Nam homo proponit, sed Deus disponit, nec est in humine via *Prov. 16.* eius.

3. Si pietatis causa, aut fraternæ utilitatis proposito, quandoque consuetum omittitur exercitium, facile postea poterit recuperari. Si autem tædio animi aut negligentia faciliter relinquitur, satis culpabile est, & nocivum sentietur. Concumur quantum *Eccle. 7.* possumus, adhuc leuiter deficiemus in multis. Semper tamen aliquid certi proponendum est: & contra illa præcipue, quæ amplius nos impediunt. Exteriora nostra & interiora pariter nobis scrutanda sunt & ordinanda, quia utraque expedient ad profectum.

4. Si

336 DE IMITATIONE CHRISTI

Deut. 4.

4. Sinon continuè vales te colligere, saltem interdum, & minus semel in die, manè videlicet aut vespere. Manè propone vespere discute mores tuos, qualis hodie fuisti in verbo, opere, & cogitatione: quia in his saepius forsitan Deum offendisti & proximum. Accinge te sicut vir, contra diabolicas nequitias frena gulam, & omnem carnis inclinationem facilius frenabis. Nunquam sis ex toto otiosus; sed aut legens, aut scribens, aut orans, aut meditans, aut aliquid utilitatis pro communi labrans. Corporalia tamen exercitia discretè sunt agenda, nec omnibus æqualiter assumenda.

2. Quæ communia non sunt, non sunt foris ostendenda: nam in secreto tutilis exercentur priuata. Cauendum tamen, ne piger sis ad communia, & ad singularia promptior, sed expletis integre & fideliter debitiss & iniunctis, si iam ultra vacat, reddi te tibi, prout deuotio tua desiderat. Non possunt omnes habere unum exercitium; sed aliud isti, aliud illi magis deseruit. Etiam pro temporis congruentia, diuersa placent exercitia: quia alia infestis, aliâ in feriatis magis sapiunt diebus. Aliis indigemus tēpore tentationis, & aliis tempore pacis & quietis. Alia, quum tristamur, libet cogitare, & alia, quum læti in Domino fuerimus.

6. Circa principalia festa, renouanda sunt bona exercitia, & sanctorum suffragia ferventius imploranda. De festo in festum proponere debemus, quasi tunc de hoc seculo migraturi, & ad æternum festum peruenienti. Ideoque sollicitè nos præparare debemus in deuotis temporibus, & deuotius conuersari, atque omnem obseruantiam strictius custodire, tanquam in breui præmium laboris nostri à Deo percepturi.

Rom. 8.

7. Et si dilatum fuerit, credamus nos minus bene præparatos, atq; indignos tantæ adhuc gloriae, quæ reuelabitur in nobis tempore præfinito, & studeamus nos melius ad exitum præparare. Beatus seruus (ait Euangelista Lucas) quem, cum uenerit Dominus, inuenierit vigilantem. Amen dico uobis, super omnia bona sua constituet eum.

CAPUT XX.

De amore solitudinis & silentij.

Eccl. 3.

I. Vare aptum tempus vacandi tibi, & de beneficiis Dei frequenter cogita. Relinque curiosa: tales perlege materias, quæ compunctionem magis præstant, quam occupationem. Si te subtraxeris à superfluis loquutionibus, & otiosis circuitionibus, nec non à nouitatibus & rumoribus audiendis; inuenies tempus sufficiens & aptum, pro bonis meditationibus insistendis. Maximi sanctorum humana consortia, ubi poterant, vita bant; & Deo in secreto scriri eligeant.

2. Dixit

Hebr. 11.